

CONTRAIX

El concepte es repeteix en altres llocs, amb els mots *rancura* (aran. *Rencules*, V. art.) o **QUESTIÓ**:

Camp de la Questió (oït *kəstiú*), partida del terme de Cameles (xxvii, 51.7).

La Questió: *kuléd də lə kəstəjó*, partida del terme de Lluçà (Osona) (xlvi, 159.19).

Questió (oït *kəstió*), partida de Sant Jaume de Frontanyà (Berguedà) (xxxviii, 137.23).

La Questió (oït *la krustió*), partida del terme de la Serra d'En Galceran (Alt Maestrat) (xxviii, 156.21).

Serrat de les Questions (oït *kəstiúns*), partida del terme de Cotlliure (Vallespir) (xxv, 23.24).

CONTRAST, lloc antic prop de Banyuls dels Aspres (Rosselló).

DOC. ANT. *Arnaldo cum suo manso ubi ille habitat, qui vocatur Contrast* a. 1132 (D'Albon, *Temple*, 48); *Raimundi de Contracto* [sic?] a. 1142 (Moreau LX, fol. 4); *Guillelmi de Costrast*, a. 1163 (Moreau LXXIII); *Loch de Contrast* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 54).

ETIM. En el sentit medieval de 'oposició, resistència', 'lluita, contesa, contenció', cf. *DECat* III, 755b50-756a16. J. F. C.

CONTRAIX

Vall, estany i pic (2957 m. alt.) dins la Vall de Boí. És afluent per la dreta del riu de Sant Nicolau.

PRON. MOD.: *kontráis*, oït per JCor. el 1934 i des de 1953 a molts llocs de les Valls de Boí i d'Àneu.¹

ETIM. Del llatí **VALLES CONTRARIOS** > *Contrá(r)s* > *Contraix*, atès que és l'única de les grans valls afluent del Sant Nicolau que hi desaiqua per la dreta, mentre que les altres nou valls hi vénen totes per l'esquerra (cf. *TVBoí* I, 11). J. F. C.

¹ Cal remarcar que és bàrbara la grafia i pronúncia *Contraig*: *kontráç* deguda a enginyers i cartògrafs ignorants de la llengua, completament inusitada encara el 1934 i cal rebutjar-la absolutament.

LA CONTRAMPA

Partida de Llombai (Rib. A. de Xúquer) (JCor.).

ETIM. Possiblement del cèltic **CONTREBIA** 'lloc molt freqüentat': evolució *-ebb(i)a, -abba* > *-ampa*: *é-a* > *a-á*, i *b* > *p*, per harmonia vocàlica i ultracorr. àr.-moss., ajudant-hi etim. pop. catalana. Cal tenir en compte que Llombai ja és a la ratlla de la serra de Martés on començaven els establiments dels celtes, molt espessos en tota la zona xurra i sogorbina [*Contrebia* està ben documentat en antigues fonts de la Hispània central, com derivat del cèlt. **TREB-** 'freqüentar, aparèixer's ara i adés'. Veg. art. *Treu* i cf. *IEW* 1090, *Btr. z. N/fg.* 1973, 289 ss., *Col. Prerr. Salm.* 1974, 372-379.]

CONTRELLA (-ERA)

Partida antiga de la vall de Cabó (Alt Urgell), documentada l'any 950: *villa Kapudeo* [sic?] --- *ipsa unam terram qui est ad ipsa Contrella* (Baraut, *Tresponts* I, 5.5).

PARONIMS. *Font de Contreres* (oït *kontréres* per JCor.), partida del terme de Castell de Castells (Mq. de Dénia) (xxxiv, 164.12).

Formacions semblants a la de *contrada* i *contrera*, *DECat* II, 892b40 ss., 894b39-44. *Contrella* pot resultar de *-eila*, dissimilació del moss. *kontrāira* = *contrera*. J. F. C.

Na Cony, V. *Bony Copet, Copido*, V. *Cuba* *La Còpia*, V. *Pòpia*

COPIELLO

Clotada, pic i pletiu de la Vall de Boí (XIII, 179).

Pron.: *kopyélo* i, altres, *kobbíélo* (*TVBoí* I, 11). **romines** rectifica ara l'etimologia proposada allí: *Copiello* < *cobil-viello* 'pletiu vell', amb haplogia *Cobbello* i *bb* > *p*: són massa fets excepcionals acumulats. D'altra banda d'aquest ètimon més aviat caldria esperar una forma *Coil vello*. És, doncs, més probable que provinguí de *CUPPA* 'copa' o una variant masculina com el castellà *copo* i cat. *cóp* 'fons, o capciró, d'un lloc' (cf. *DECat* II, 901a51-b34 i *DECH* II, 185b54-186b51), amb sufix dim. *-ELLU* i la diftongació antiga pròpia de les Valls de Boí i d'Àneu (*E.T.C.* I, 25 134).

COPONS

Poble de la comarca d'Anoia, una dotzena de k. al NO. d'Igualada.

PRON. POP.: *kupóns* 1020, a Igualada, Casac.; 1928-32, a Jorba i Rubió, JCor.; 1954, a Tous i Igualada.

MENCIONS ANT. 1066: «--- strata publica de *Copones* que pergit ad *Monte Falcone*», perg. 351 de R.Bg.I (Balari, 680 i 261); 1066: citat junt amb *Ardesa* (CCandi, *Mi. Hi. Cat.* II, 8); 1069: *Copons* (Mas, *N. H. Bna.* x, 87); 1193 i 1395: id. (*Cart. St. Cugat* III, p. 329; *CoDoACA* XII, 48); S. XII: *Copons* a les tres llistes de parr. vigatanes, p.p. Pladevall, n.º 138; 1331: S. Marie de *Copons* (*Misc. Griera* I, 377).

El nom dels senyors, escrit sempre *Copons* (Guillem I, Ramon, Berenguer, Pere Guillem II) apareix en molts docs. medievals: 1151, 1153, 1159, 1165, 1189, 1201 (*Cart. Poblet*, pp. 119 i 208); MiretS. (*Templ.*, p. 62; *Cart. Poblet*, 109; *BABL* II, 262; *Cart. Poblet*, 115, 90).

ETIM. En el *DECat* II, 907: «no és que l'etimologia *CAUPŌNA* sigui 'mancada de probabilitat', com digué *AlcM* oposant-se a una conjectura de CCandi (*Butll. de l'Ateneu* 1918) sinó segura, «tenint en compte el gran nombre de *NLL* que vénen de locatius plurals femenins en *-IS* (*E.T.C.* I, 63, 50-51, 164 etc.), l'ètimon és *CAUPŌNIS* 'en els hostalets'. No es tracta solament de *GARRICIS* 'a les garrigues' > *Garrius*, *BALNEOLIS* > *Banyuls*, **DARNĪCĪS* > *Darnius*, allí demostrats; així mateix *Anglès* de *ECLES(I)IS* 'a les esglésies' *Sils* 'en els boscos, al bell mig de la Selva' *sĭlvīs*, *Pos-*